

Zonnestraal

Eerste druk, augustus 2012

© 2012 Dorite Claassen

Corrector: Titia Vaags

Illustrator: Ammara Meijerink, Brigitte van Dijk

ISBN: 978-90-484-2589-1

NUR: 277

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer

www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zondig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

ZONNESTRAAL

DORITE CLAASSEN

Inhoudsopgave

Poes	7
Jarig	9
Zonnestraal	17
Verdriet	26
Les geleerd	33
Uit elkaar	40

Poes

Was het een droom of hoorde hij echt een vreemd geluid? Bas deed het lampje aan dat naast zijn bed stond. Het geluid kwam langzaam dichterbij. Zou er iets onder zijn bed zitten? Zijn hart ging zo tekeer, dat hij het kloppen goed kon horen. Hij werd er zelfs een beetje bang van. Langzaam boog hij zijn hoofd naar beneden en voorzichtig loerde hij onder zijn bed. Niets te zien en ook niets meer te horen. Net toen hij overeind wilde komen, was het geluid er weer. Het klonk nu veel harder en het kwam dichterbij. Bas kroop helemaal in elkaar en durfde zich nauwelijks te bewegen. Doodstil zat hij te luisteren. Doordat het buiten stormde, hoorde hij ook nog kraken, piepen, waaien en kletteren. Bas kroop met zijn hoofd helemaal onder het dekbed. Hij spitste zijn oren en hoorde nog steeds iets raars. Het geluid kwam nu van de andere kant. Het zou toch geen muis zijn? Nee, die beestjes waren veel te bang om dicht bij mensen te komen, wist hij. Maar wat kon het dan zijn? Bas sloeg het dekbed terug en stapte rillend uit bed. Een onverwachte bliksemflits

verlichtte de hele kamer. Het bedlampje ging direct uit. Daar stond hij nu in een pikdonkere kamer. Op de tast zocht hij de lichtsakelaar. Zijn handen gleden langs de stoel en het bureau. Eindelijk, de lichtknop. Maar de lamp ging niet aan. Regen kletterde tegen zijn slaapkamerraam. Weer hoorde hij het vreemde geluid. Bas hield zijn adem in; zou hij op de overloop durven kijken? Plotseling schoot er iets langs zijn benen. Inmiddels waren de lampen weer aan en zag hij het jonge katje dat hij gisteren bij de burens geaaid had. Het kleine ding kroop direct op bed en Bas haalde opgelucht adem.

